

at den efter alle Udkast fælles Betingelse for, at Auktionen kan være bindende for Køberen, nemlig: at den er forsvarlig afholdt, kan tænkes at mangle efter det danske Udkast i Tilfælde, i hvilken den efter det norske og det svenske Udkast maa erkendes at foreligge. Idet nemlig det danske Udkast anerkender Salg ved autoriseret Mægler for lige saa befriende for Sælgeren som Salg ved Auktion, kan det efter Omstændighederne forekomme, at Salg ved Mægler i det givne Tilfælde har været den eneste „forsvarlige“ Afhændelsesmaade. Dette vil navnlig være Tilfældet ved Salg af Værdipapirer, der have Kurs paa Københavns Børs eller ved udenlandske Statspapirer, Aktier og lignende Effekter, paa hvilke Kurs noteres paa fremmede Børser, jfr. herom Konkursl. § 155 og Lov om Tvangsauktioner 9. April 1891 § 17. Ganske vist tillader det sidstnævnte Lovbud ikke Salg ved autoriseret Mægler, men dette skyldes Hensynet til at opnaa Sikkerhed for Bevarelsen af det ved Salget indvundne Beløb, og hviler saaledes paa Betragtninger, der ikke finde Anvendelse paa det heromhandlede Salg, hvis Gyldighed og bindende Virkning for Køberen efter Udkastet i intet Tilfælde er betinget af, at Salgssummen ved Deposition paa forsvarligt Sted holdes afsondret til Køberen.

Idet Udkastet ikke giver nærmere Bestemmelse om Stedet eller Tiden for Auktionens Afholdelse eller om dens Forsvarlighed iøvrigt, overlades Afgørelsen heraf til Domstolene. Med den Vejledning, som Lovgivningen om Tvangsauktion indeholder, frembyder dette ikke nogen Betænkelighed af Hensyn til en mulig Frygt hos Sælgeren for Paadragelse af Erstatningsansvar ved en uforsvarlig Handlemaade.

I Tilfælde af, at Salgssummen aabenbart ikke vil kunne dække de med et Salg forbundne Omkostninger, og det derfor vilde være stridende mod Køberens Interesse at afhænde Salgsgegenstanden for hans

Regning, kan der ikke anføres nogen Grund til udenfor de almindelige Regler at tilpligte Sælgeren at bevare Salgsgegenstanden for Køberen, men Sælgeren maa, som det ogsaa antages efter gældende Ret, være berettiget til at skaffe Genstanden bort. Det samme gælder, naar Salg af Genstanden undtagelsesvis, f. Eks. paa Grund af et udstedt Salgsforbud, overhovedet ikke kan finde Sted.

Medens Sælgeren, naar han ikke kan hæve Købet, er indskrænket til de i § 34 hjemlede Beføjelser, følger det af de foregaaende Bestemmelser, at han, naar han paa Grund af Køberens Forsinkelse kan hæve Købet, ikke er indskrænket hertil. Han har i saa Fald efter de almindelig gældende Regler Ret til i egen Interesse at afhænde Salgsgegenstanden for Køberens Regning ogsaa udenfor de i § 34 opstillede Betingelser og gøre sig betalt for Købesummen og eventuelt tillige for Erstatningskrav i det ved Salget indvundne Provenu. Da dette saakaldte Selvhjælpssalg imidlertid kun afgiver en Køberen bindende Maalestok for Salgsgegenstandens Værdi, forsaavidt det er afholdt paa en efter Omstændighederne hensigtsmæssig Maade, og da der i det enkelte Tilfælde kan herske Tvivl om Salgsmaadens Hensigtsmæssighed, har Regelen i § 34 om, at Køberen ingen Indsigelse kan fremsætte mod den ved de der omhandlede Realisationsmaader opnaaede Pris, indirekte Betydning ogsaa for disse Tilfælde ved at anvise Sælgeren en Afhændelsesmaade, som Domstolene ikke ville kunne underkende. Der skal iøvrigt her erindres om, at Sælgeren i Almindelighed vil kunne fordre, at en Afhændelse af Salgsgegenstanden, der er hjemlet ved Køberens Forsinkelse med Købesummens Betaling, betragtes som afholdt for Sælgerens egen Regning, naar den opnaaede Salgssum gør dette fordelagtigt for ham — nemlig i alle Tilfælde, i hvilke han paa Salgets Tidspunkt har bevaret sin Ret efter § 28 til at hæve Købet.